

ρικού, ὅστις πωλεῖ τὸ γάλα, τὰ αὐτὰ καὶ τὴν ὀρνιθὰ του. εἶναι, δηλ. πλοῦτος δεκαπλασίως ὠφελιμώτερος διὰ τὸ ἔθνος τοῦ τῶν τραπέζων καὶ εταιριῶν, πλοῦτος πραγματικῶς πλουτίζων τὰ ἔθνη, διότι καθιστᾷ τὸν λαὸν εὐπορον, ἐπομένως ἀνεξάρτητον καὶ φίλον τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐνομίας.

Ἐπειτα πόσαι ἄλλαι μικραὶ τέχναι, ὠφελούσαι πάλιν τοὺς μικροὺς, δὲν ἀναπτύσσονται ἐκ τῆς συρροῆς τῶν ξένων; Ὁ λόκληρα καντόνια τῆς Ἑλβετίας ἀποζῶσιν ἐκ τῶν ἐκεῖ κατασκευαζομένων λιθίνων ἢ ξυλίνων ἀθουμάτων, ἅτινα οἱ ξένοι ἀγοράζουσι πρὸς ἀνάμνησιν· τὰ δὲ κεντήματα καὶ τὰ πλεκτά αὐτῶν ἐξάγονται εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τίς δὲ δὲν γνωρίζει τὰς κομψὰς ξυλῖνας θήκας τοῦ Σορρέ του ἢ τὰς ἐκ κογχυλίων; ταῦτα οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσι καθ' αὐτὰ, οἱ ξένοι ὅμως τὰ πληρόνουσιν ἀκριβὰ πρὸς ἀνάμνησιν. Τὸ αὐτὸ ἡδύνατο καὶ παρ' ἡμῖν νὰ συμβαίῃ· ἡ νῦν π. χ. ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐργαστηρίῳ τῶν γυναικῶν φθισίῳσα ταπητουργία ἡδύνατο διὰ τῶν ξένων νὰ γείνῃ γνωστὴ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ν' ἀποβῇ οὕτω ἐντιμὸς πόρος ζωῆς εἰς χιλιάδας γυναικῶν.

Ἡ φύσις ἐπιοικίτε τὴν Ἑλλάδα μὲ θάλασσαν μεγάλην, ὄρη θαυμάσια, οὐρανὸν μοναδικόν· μᾶς ἔδωκε κρήνας διαυγεῖς, θάσση πυκνὰ καὶ τοποθεσίας ἐξαισίους· οἱ δὲ ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι ἡμῶν πρόγονοι ἐχόσμησαν ἐκάστην σπιθαμὴν γῆς μὲ ἐν ἡρωϊκὸν κατόρθωμα, ἕκαστον ὅρος μὲ μίαν ἱστορίαν, ἕκαστον ποταμὸν μὲ ἓνα μῦθον χαρίεντα καὶ ἔθαψαν ἐκάστην φάρυγγα μὲ χροῖματα αἵματος ἀνεξίτηλα. Φύσις καὶ πρόγονοι μᾶς ἀπῆλλαξαν τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ διορίζωμεν, ὅπως ἐν Βιέννῃ, ἐπιτροπὰς, ἵνα σκεφθῶσι τίνι τρόπῳ δύνανται νὰ προσελκύσωσι τοὺς ξένους. Οἱ ἀρχαιομαθεῖς καὶ οἱ καλλιτέχναι ἀγαπῶσι τὴν Ἑλλάδα· καὶ ὁ φυσιοδίφης δὲ καὶ ὁ ἱατρὸς καὶ ὁ νομικὸς καὶ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ βιομήχανος, ὅσάκις ζητήσωσιν ἀναψυχὴν ἐν περιηγήσεσι, θὰ προτιμῶσι πολλῶν ἄλλων χωρῶν τὴν Ἑλλάδα· διότι ἕκαστος προτιμᾷ νὰ ἐπισκεφθῇ χωρὶν ἔχουσαν ἱστορίαν τινὰ καὶ ἀναμνήσεις. Ἀρκεῖ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ παρεπόμενα νὰ ἦναι ὀλίγον ἀνθρωπινά.

Πρέπει λοιπὸν ἀν' ὅχι δι' ἄλλο τι, ἀλλὰ τοῦλάχιστον χάριν τοῦ ὕλικου συμφέροντος νὰ γίνωσιν πάντες ὀλίγον ἀρχαιολόγοι, νὰ συνειθίσωσι νὰ ἐκτιμῶσι τὰ ἀρχαῖα, νὰ τὰ περιποιῶνται καὶ νὰ τὰ ἀγαπῶσιν, ὅπως ἀγαπῶσι τὴν σταφίδα, τὸν καπνὸν καὶ τὰ βαλανιδία. . .

Εἰς τὸ προσεγὲς ὀλίγα περὶ ἐκάστου μουσείου. Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν θὰ εἰσελθῶμεν εἰς λεπτομερείας, ἀλλὰ μόνον νύξεις τινὰς θὰ δώσωμεν, καὶ ταύτας ἐκ γενικωτέρας ἀπόψεως.

Φιλάρχαιος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μετ' ἐκθουσιασμοῦ πιστεύομεν ὅτι θὰ ὑποδεχθῶσι σήμερον ἐν τῷ **Μὴ Χάνεσαι** ὅσοι τῶν Ἀθηναίων ἐκθυμοῦνται πότε πότε τὸ ἐθνικὸν καὶ ἐπαρχιακὸν αὐτοῦ ὄνομα τῶν πρόλογον σειρὰς ἀρθρῶν περὶ τῶν Μουσείων μας, τὴν σύνταξιν τῶν ὁποίων ἐνεπιστεύθημεν εἰς ἄνδρα καὶ τῆς τέχνης εἰδήμονα καὶ τοῦ καλοῦ λόγιον καὶ δυνάμενον νὰ ἐξάρη τὸ ζήτημα ἐκεῖ ὅπου τὸ ἐξαίρουσι ἡ εὐτροφία τοῦ καλῆμον του καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ πνεῦμα.

Ἀρίστην ἐντόπισιν ἐνεποίησεν εἰς τὴν νεολαίαν ἰδίως ἢ ἐκ Παρισίων ἐπιστολὴ τοῦ ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ περιγράφουσα μετὰ τόσης θερμότητος τὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας. Περιττὸν νὰ ὀνομάσωμεν τὸν γράφαντα, διότι ὅλοι

ὑπώπτευσαν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τὴν χαριέστατον καὶ ἐξαίλου Πειραιώτην, φίλτατον **Γ. Σρατήγγην**, τὸν αἰσθηματίαν ποιητὴν τῶν «Ροδοδάφνων» καὶ ἄλλων ἔργων.

Καὶ ὁ κομψὸς **Σόκιν**, ὁ διαβολικὸς ἀρχαῖος συνεργάτης μας ἀπηύθυνεν ἡμῖν περιγράφων τῶν κατ' Ἀλφόνσο, ἀλλὰ τὴν ἐλάβομεν σήμερον καὶ λυπούμεθα ὡς πρώτην φορὰν δὲν χρησιμοποιοῦμεν τὰς κομψὰς γραμμὰς του.

Ἐπιστέλουσιν ἡμῖν ἐκ Βιέννης, ὑπὸ ἡμερομ. 28 βρίου :

Χθὲς ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Δανίας ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ κ. Χρηστὸς Χατζηπέτρος, παρευρεθεὶς εἰς τὰ ἐκεῖ λαβόντα χωρὶν μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια προσκεκολλημένος ὢν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ τὴν γενικὴν ἀρχηγίαν ἔχοντος ἀντιστρατήγου Κάουφμαν. Ὁ εἰρημένος ἀξιωματικὸς περαιώσας τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἐν Βερολίνῳ εἰς σύνταγμα τι τοῦ πρωσσικοῦ πυροβολικοῦ ὑπηρεσίαν του καὶ διατρίψας ἐπὶ δύο μῆνας εἰς τὰ ἐν Ἐσπεν μεγάλα καταστήματα Κρούπ, ὅπου ἰδίᾳ κατέγεινεν εἰς τὰ τοῦ ὅπλου του ἀφορῶντα, ἀφίκετο ἐνταῦθα ὅπως διαμείνῃ καθ' ὅλον χειμῶνα, προσκολληθεὶς εἰς τὸ ὑπὸ τὸν ἀρχιδούκα Ἰωάννην 14ον σύνταγμα τοῦ πυροβολικοῦ, ἀποτελοῦν μέρος τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀναχωρεῖ ὡσαύτως ἐκ Βερολίνου καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἡμετέρων ἀξιωματικῶν κ. Στέφανος Γεννάδης, μεταίνων εἰς Βέλγιον, ἐνθα καὶ αὐτὸς προσκεκολλήθη εἰς σύνταγμα τι μηχανικόν.

Σήμερον ἀναμένεται ἐνταῦθα καὶ ὁ ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Ὑψηλάντης, ἀφικνούμενος ἐκ Παρισίων ὅπως ὑποδεχθῇ τὴν Α. Μ.

Ἡ «Πατρις» τῶν Χανίων ἀναφέρει ὅτι ἔμποροι τῆς πόλεως ἐκεῖνης ἐκόμισαν ἐκεῖ μεταξὺ ἄλλων εἰδῶν καὶ πιάτα. Ἀλλ' οἱ Τούρκοι ὑπάλληλοι τοῦ τελωνείου ἄλλα μὲν ἔθρυσαν, τῶν δὲ λοιπῶν ἐμποδίσθη ἡ εἰσαγωγή, διότι ἔφερον τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἐρωτᾷ μετ' ἀγανακτήσεως ἡ συνάδελφος τοῦ εὐρεσκόμεθα; Εἰς τοῦτο ἀπαντᾷ ἡ κυβέρνησις τοῦ Τρικούπη παύουσα τὸν ἐν Χανίοις γενικὸν προξενον κ. Ἐπαμ. Μαυρομμάτην. Πολὺν καιρὸν εἶχον οἱ Κρήτες νὰ ἴδωσιν Ἕλληνα προξενον, εἶχον συνειθίσει νὰ βλέπουν σεφθητόρους τοῦ πασᾶ καὶ ὅτε τέλος εὐρέθη εἰς ὅστις ἠθέλησε νὰ τηρήσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἥτις ἐμπρέπει εἰς ἀντιπρόσωπον τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, ὁ Τρικούπης τὸν παύει, διότι ἔτσι θέλει ὁ Φωτιάδης, ὅστις τὸ ἐλληνικὸν προξενεῖον τὸ θέλει ἐξηυτελισμένον. Ἀλλοίμονον ἐὰν ἡ Κρήτη ἐπερίμενεν ἐνθάρρυνσιν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Τρικούπη εἰς τὸν ἀγῶνά της τὸν σμερινόν· ἔπρεπε νὰ δεθῇ χειροπόδαρα καὶ ν' ἀφελθῇ ἀνυπεράσπιστος εἰς τὰ λαχίσματα τῶν πασάδων. Εὐτυχῶς ἔχει ἡ Κρήτη μέσα της σθένος πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν Τρικούπην. Καὶ ἐνῷ ἡ κυβέρνησις τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου ὑφίσταται ἐν Κρήτῃ τόσα κολαφίσματα καὶ ἐξευτελισμοὺς, ἡ Κρήτη μεγαλοφρόνως ἀγωνίζεται καὶ ματαίῳ πᾶσαν ἐνέργειαν τῶν Τούρκων τείνουσα νὰ ταπεινώσῃ αὐτήν. Τί ἐντύπωσιν ἡ διαγωγή αὕτη τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως προξενεῖ ἐν Κρήτῃ καὶ ποῖαν ζημίαν φέρει εἰς τὴν ὑποληψὶν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου δύνανται ἕκαστος νὰ ἐννοήσῃ. Καὶ ὡς μικρὰν ἀποζημίωσιν ἀπέναντι τούτων διδάσκει τοὺς Κρήτας νὰ περὶφρονῶσι τὸν Τρικούπην.

"Αγριοι ἐν Ἀθήναις ! Τὰ περισσότερα τῶν νεοσθηέντων γραμματοκιδιώτων ἐδουλώθησαν ἀπὸ πέτρας, βρώμας, παλινόχρατα· αἱ κλειδωνιαίς ἐθραύσθησαν· τὰ ριπτόμενα γράμματα ἐτάφησαν. Χθές δὲ ἐφ' ἀμάξης ὁ κ. διευθυντὴς μετὰ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ κλειδαράδων ἐξῆλθον εἰς περιοδεῖαν καὶ ἀπηλευθέρωσαν κάμποσιν γράμματα, ἀφροῦ προηγουμένως ἐκαθαρίσθησαν τὰ γραμματοκιδιώτια καὶ ἐπεδιωρθώθησαν αἱ κλειδωνιαί. Καὶ ὅλα αὐτὰ, διότι τὰ γραμματοκιδιώτια διευκολύνουν τὴν συγκοινωνίαν. Ἰδοὺ καὶ μία νέα ἀνάγκη συγκαλέσεως τῆς ἐπιστρατείας, διὰ νὰ περισσεύῃ στρατὸς καὶ φρουρὴ τὰ χρηματοκιδιώτια.

Τί διαφορὰ ἀνθρώπου ἀπ' ἀνθρώπου ! Τί διαφορὰ Μανσόλα ἀπὸ Κωστάκη ! Εἶδετε τὸ ταχυδρομεῖον, πόση φιλοκαλία, ἀνέσις, εὐρύτης, τάξις ἀνεπτύχθησαν ἐκεῖ μέσα ! Εἶδετε καὶ τὸ τηλεγραφεῖον, πόση φιλοκαλία, σιότης, στενοχωρία, ὑγρασία ἀνεπτύχθησαν ἐκεῖ μέσα ! Πρὸς ἐπιμετρον ὁ κ. Κωστάκης ἐκρέμασε δι' ἐπιγραφὴν μίαν ἐλεεινὴν ταῦλα ἐγκαρτίως, ὡς νὰ ἦτο τὸ δημοσίον ἐκεῖνο κατάστημα κουρείον ἢ Ἀφροδίτη ἢ ἐστιατόριον ἢ Ἀφροδίτα. Τί ταῦλα, τί ταῦλα !

Πιστεύομεν εἰς τὴν ἐπὶ λόγῳ τιμῆς διαβεβαίωσιν τοῦ συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος» ὅτι ἐπλανήθημεν καὶ εἰς τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν, περὶ τοῦ ἀρθροῦ τῆς αὐστριακῆς παραδόσεως, ἃν καὶ τὴν δευτέραν ὑπόθεσιν πονήρως παρενείραμεν διὰ ν' ἀνακαλυφθῇ ὁ ἀληθὴς ἀρθρογράφος. Τώρα ἔχομεν καὶ τρίτην ὑπόθεσιν, τὸν κ. Μελετόπουλον. Ὁ ἀπλανηθόμενος ἀρά γε καὶ εἰς αὐτήν ;

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ δήμῳ Λαγίας τῆς ἐπαρχίας Γυθείου ρῆξις ἐνοπλος ἐγένετο μετὰ τοῦ Δημάρχου καὶ τῆς οἰκογενείας Μαυροκουτσιαίων ἀφ' ἑτέρου. Εὐτυχῶς αἱ ἀνταλλαγίσαι ὀλίγαι βολαὶ οὐδὲν ἀπεικταῖον ἐπέφεραν. Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, αἷτιος τῶν ἀγριότητων τούτων εἶνε ὁ ἀνωτέρω δήμαρχος, ὅστις σκανδαλωδῶς φερόμενος ρίπτει πάντοτε εἰς τὴν ἀνωμαλίαν τὸν δῆμόν του. Καὶ πρέπει νὰ σωφρονισθῇ ὁ κ. Δήμαρχος, διότι ἐπὶ τέλους καὶ τὰ τουφέκια τῶν Λαγιατῶν δὲν χωρατεύουν.

Ἐπὶ τῶν προξενικῶν μεταβολῶν :

Εὐχάριστος ἡ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀναχώρησις τοῦ κ. Μητσάκη.

Εὐχάριστος ἡ ἐκ Σμύρνης εἰς Φιλιππούπολιν μετὰθεσις τοῦ κ. Γεννάδη.

Εὐχάριστος ὁ διορισμὸς τοῦ ὑποπροξένου ἐν Γιουργέδῳ τοῦ κ. Λεονάρδου.

Εὐχάριστος ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Γ. Λεβίδου ὡς γραμματέως ἐν Ἰωαννίνοις. Εὐχάριστος καὶ τοῦ κ. Δρακοπούλου ἐν Σμύρῃ. Περὶ τοῦ κ. Βρόσκη λέγεται ὅτι εἶνε συνετὸς καὶ ἀξιόλογος ἀνὴρ.

Τοὺς κ. Μαρινάκην, Παλαμίδην, Τσιμπουράκην καὶ Σταῖκον δὲν γνωρίζομεν.

Χθὲς καὶ προχθὲς ἀνεγράφετο εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ ἀπώλεια ἑκ τινος παρὰ τὰ Πατήσια οἴκου κόρης ἐνδεκαετοῦς, ξανθοῦλας, μετ' αἰτίᾳ φορέματα κτλ. Ἦδη πληροφοροῦμεθα περὶ ἀπωλείας περιεργότερας ἔτι, οὐχὶ πλέον μικρᾶς κόρης, ἡ παιδίον χάσαντος τὸν δρᾶμον του. Νέος σπούδαστής ἐκ

Λαμίας, ὀνόματι Κουτσόβελο, κατοικῶν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Παπαδόκη ἐχάθη πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν, καὶ δὲν κατάρθρωσαν ἀκόμη νὰ τὸν ἐπανέυρουν αἱ προσπάθειαι τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων του.

Ἐκ **Γαργαλιάνων**. Ἀτιμόπολιον Βρατσέρα μετ' ὀσμῆς Ἑλληνικῶν παραλαβῶν 125,000 λίτρας σταφιδοκάρπου ἀνεχώρησε διὰ Τεργέστην.

"Οχι ὀλίγα δαπανῶνται ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας ἀνά τὴν Μακεδονίαν. Καὶ ὅμως μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἡ Νιγρίτη, κωμόπολις πολυάνθρωπος καὶ καθαρῶς Ἑλληνικὴ ὅλη, στερεῖται εἰσέτι διδάσκαλον !

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Γυμνασίου συνεπληρώθη διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ φιλόπονου νέου κ. Κέκου, τελειοφοίτου τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἀπελθόντος μετὰ πολλῆς προθυμίας εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ πρὸ τινων ἡμερῶν.

Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις προσδίδρισεν ὑγειονομικοὺς λιμένας τὸν τῆς Ὀδησοῦ, τὸν τοῦ Κάρς καὶ τὸν τῆς Βατούμ, ὁρίσασα διὰ μὲν τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις εἰς ἑπτὰ ἡμέρας καθάρσιν, διὰ δὲ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τετραήμερον ἐπιτηρητικὴν.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς «Ἰταλίας» χθὲς τὸ ἑσπέρας χαρτοπαίγνια, πυροβολισμοί, ἀπώλεια χρημάτων, ξυλοκοπήματα κλπ. Ἡ δὲ ἐξουσία οὐτε εἰδῶσιν ἔχει.

"Ἦοθησαν τὰ ἐπιβληθέντα ἐν Καπαρελλίῳ ὑγειονομικὰ μέτρα ἐνεκα τῆς ἐπιζωοτίας, ληξάσης τῆς προθεσμίας καὶ μὴ ἐπισυμβάντος ἑτέρου κρούσματος ἀπὸ τῆς 4ης λήγοντος μηνός.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Ἐν ἄρθρῳ μακρῷ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τουρκία καὶ Ἑλλάς» ὁ Ἀνατολικὸς Μηνύτωρ ἐπιθεωρῶν διὰ εὐνοϊκωτάτου βλέμματος τὰ τῆς ὕλικῆς προόδου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς εἰς βασιλείον, καταλήγει εἰς συμπέρασμα ἀρκετὰ περίεργον, χάριν τοῦ ὁποίου παρέχομεν ἀκριθεὶς ἀνάλυσιν τοῦ ὅλου ἀρθροῦ.

Αἱ ἀπαισιόδοξοι προρρήσεις τοῦ Μέττερνιχ ἐπὶ τῇ συστάσει τοῦ νέου ἑλληνικοῦ βασιλείου δὲν ἐπηλήθευσαν. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ νεαρὰ ἐπικράτεια, περισφιγμένη ἐν ἀρχῇ ἐντὸς στενῶν ὁρίων, ἐσχάτως δὲ μεγαλυνθεῖσα τῇ εὐμενείᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ τῇ γενναίᾳ συγκαταβατικότητι τοῦ Σουλτάνου, παρέστησε πρόσφορον καὶ ὠφέλιμον πρόσωπον, καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέσχευεν ὅτι ἀνέμενον ἐξ αὐτοῦ οἱ φίλοι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

Αἱ ὕλικαι πρόοδοι τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀξιοπαρατήρητοι, προκαλοῦσαι τὸν θαυμασμὸν παντὸς ἀδιαφόρου παρατηρητοῦ καὶ μαρτυροῦσαι πασιδῆλως τὴν δραστηριότητα καὶ ζωτικότητα τοῦ νεαροῦ ἔθνους. Εἰ καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε κατάλληλον διὰ τὴν γεωργίαν, καὶ οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται περὶ τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐν τούτοις ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς δὲν παρεληλύθη καὶ ἡ κυβέρνησις ἀ-